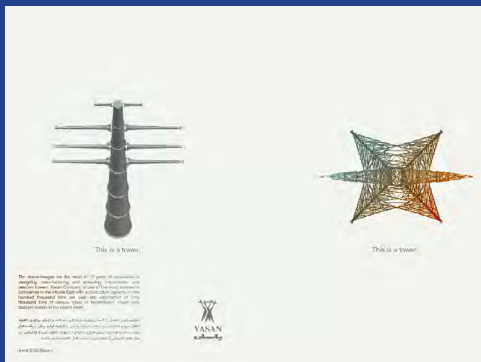

راهکارهای گذر از سونامی بحران‌های صنعت برق

پایدار ماندن شبکه‌های صنعت برق در شرایط فعلی کشور که به نظر می‌رسد حداقل تا دو سال آینده نیز با وضعیت بحرانی مواجه باشد، نیازمند هوشمندی در تصمیم‌گیری و هدفمند کردن نقدینگی است.

مهدی مسائلی
نایب رئیس هیات مدیره
سندیکای صنعت برق ایران

بهار و تابستان سال ۱۴۰۰ در بازارهای سیمان و فلزات به وضوح احساس شد و در صورت تداوم بی‌توجهی‌ها به این زیرساخت تعیین‌کننده، عملاً چالش‌های امروز به بحران‌های فردا تبدیل خواهند شد.

حال زنجیره تامین صنعت برق به دلیل وجود عوامل فوق به ویژه عدم تحقق مطالبات بخش خصوصی در زمان مقرر، عدم ثبات بازار ارز، مشکلات بین‌المللی و از همه مهم‌تر دیوان سالاری حاکمیتی، نه جذابیتی در بازار داخلی باقی گذاشته و نه انگیزه‌ای برای ورود به بازارهای صادراتی ایجاد می‌کند.

در بازارهای صادراتی به نوعی فعالان ایرانی برای ارائه تضمین بانکی، جابجایی پول، حمل و نقل کالا، تامین نیروی انسانی و

حال و روز امروز صنعت برق کشور در عمر بیش از ۱۱۰ سال این صنعت زیرساختی، بی‌سابقه است. این صنعت علاوه بر اینکه به لحاظ اقتصادی و نقدینگی با مشکل مواجه است، در تابستان با مشکل آب و در زمستان با مساله تامین سوخت گاز دست به گریبان است. اثرات تورمی و کمبود برق در

اعلام نظر درخصوص فهارس بهای واحد پایه سال ۱۴۰۰

فهرست

- همکاری وزارتخانه‌های نفت و نیرو برای تامین برق پایدار در زمستان..... ۳
- دولت و مجلس موانع توسعه انرژی‌های نو را رفع کنند..... ۳
- برنامه دولت برای کاهش مصرف روزانه ۱۰ میلیون لیتر بنزین..... ۴
- چالش نیروی انسانی در شرایط بحران اقتصادی صنعت امروز..... ۵
- اولویت امروز کشور، تسهیل در فضای کسب‌وکار و توسعه نوآوری است..... ۶
- مهلت تسویه بدهکاران بانکی برای آخرین بار تمدید شد..... ۷
- چرا دریافت تسهیلات ارزی از صندوق توسعه به بن‌بست می‌خورد؟..... ۷
- دست باز دولت برای بهینه‌سازی مصرف انرژی با ظرفیت‌های قانونی موجود..... ۸

امور گمرکی مجبور به صرف هزینه‌های مضاعف هستند و در بازارهای داخلی هم مشکلات مشابه در کنار نحوه ورود نهادهای نظارتی سال هاست که این صنعت کلیدی را به نوعی قفل کرده است. اما راهکار خروج از این گره‌های خود ساخته (با منشاء داخلی) چیست؟ برای پاسخ به این سوالات باید نکات زیر به شکل جدی مورد توجه قرار گیرد:

۱- آیا در بخش نیروگاهی، واقعاً باید نیروگاه جدید احداث کرد و با وضعیت موجود را بهبود بخشید؟ پاسخ این است که اگر راندمان نیروگاه‌های موجود ۱۰ درصد افزایش داده شود، آنگاه ۷ هزار و ۶۰۰ مگاوات ظرفیت تولید برق کشور افزایش خواهد یافت، بدون آنکه نیروگاه جدیدی ساخته شود. اما این افزایش راندمان (همه یا بخشی از آن) چگونه حاصل می‌شود؟ کافی است به جای صرف هزینه یک میلیارد دلاری برای یک نیروگاه هزار مگاواتی، کسری از این مبلغ صرف سیکل ترکیبی کردن نیروگاه‌های حرارتی موجود شود. توجه شود که احداث یک نیروگاه جدید، علاوه بر زمین، نیازمند سوخت هم هست. اما تبدیل نیروگاه‌های حرارتی موجود به سیکل ترکیبی، سوخت جدیدی و یا زمین جدید با وسعت آنچنانی هم نیاز ندارد و به طور خلاصه کاملاً به صرفه تر است.

۲- در بخش انتقال و توزیع در گام نخست لازم است قراردادهای جاری و بلا تکلیف، غربالگری و تعیین تکلیف شوند. در گام دوم انبارهای شرکت‌های برق منطقه‌ای و شرکت‌های توزیع مورد بازرسی قرار گرفته و از خرید

تجهیزات مازاد بر نیاز جلوگیری شده و در گام سوم به قدر نیاز و به میزانی که امکان تامین نقدینگی برای دستگاه‌های مجری فراهم است، نسبت به ایجاد تعهد در بخش دولتی و نیمه دولتی اقدام شود.

۳- هزینه‌های جاری شرکت‌های دولتی و نیمه دولتی صنعت برق از بابت پرسنل لازم است مورد بررسی قرار گیرند و در صورت لزوم پرسنل آنها نیز کاهش یابد. با این روش منابع مالی محدود این شرکت‌ها صرف قراردادهای و پروژه‌ها می‌شود و با این صرفه جویی، خدمات یا کالای بیشتری توسط این شرکت‌ها قابل تامین خواهد بود.

۴- توجه به امور خدمات فنی و مهندسی و به خصوص مهندسان طراح، به عنوان مثال در مبحث کاهش تلفات در برخی از موارد به جای تعویض تجهیزات، کافی است با یک بازمهندسی در شبکه، تلفات را کاهش داد.

۵- دولت سیزدهم، سیاست خارجی خود را بر مبنای تعامل با همسایه‌های خود بنا نهاده است. از این رو مقتضی است ریزنان اقتصادی دولت از طریق وزارت امور خارجه محیط مناسب و امنی را برای کسب و کار فعالان صنعت برق در کشورهایی مانند عراق، سوریه، پاکستان، افغانستان و همسایگان شمالی فراهم آورد و در این بین با مبادله خدمات فنی مهندسی با کالاهای اساسی، گردش‌های اقتصادی را ایجاد کند. بدیهی است که در این میان هماهنگی تمامی بخش‌های حاکمیت کشور برای حفظ و صیانت از اینگونه فعالیت‌های اقتصادی الزامی است.

بدون تردید مشکلات صنعت برق کاملاً

مشخص است و راهکارها نیز معلوم؛ ولی اینکه چرا مشکلات همچنان پابرجا هستند، پاسخ را صرفاً در بخش مدیریتی، دیوان‌سالاری‌ها، عدم هماهنگی قوای حاکمه کشور، بی توجهی به مهندسان طراح شبکه‌های برق و عدم تلاش واقعی برای بهینه‌سازی طراحی‌های صنعت برق جستجو کرد.

موارد گفته شده نیازمند مدیران جسور، کاربلد و شایسته است که مدتهاست صنعت برق در داشتن چنین مدیرانی، دچار کمبود بوده و نتیجه آن امروز صنعت برق بوده است. انتظار می‌رود در دولت سیزدهم، افزایش کارایی ۱۶ شرکت برق منطقه‌ای، ۳۹ شرکت توزیع، نیروگاه‌های کشور و همه مدیران ارشد، شرکت‌های دولتی صنعت برق توسط وزیر نیرو در دستور کار قرار گرفته و بررسی و ارزیابی شود. در حقیقت باید فرصت کوتاهی در اختیار مدیران ارشد دولتی قرار گیرد تا برنامه‌های کوتاه مدت خود را با رویکرد عمل‌گرایانه مبتنی بر واقع‌گرایی تدوین کنند. نحوه اجرایی شدن این برنامه‌ها باید به شکلی دقیق رصد شده و در صورت عدم تحقق اهداف، جایگزینی مدیران ارشد و تمام عوامل درگیر در کارها، اقدام جهادی در دستور کار قرار گیرد.

تعریف کارهای واقعی فاقد حباب از طرف دولت برای بخش خصوصی، ایجاد کسب و کار پایدار را به دنبال خواهد داشت. لازم به ذکر است که کار فاقد حباب، کاری است شفاف که هزینه‌های مبادله، در قرارداد آن لحاظ شده و طرفین آن هر کدام وظیفه خود را می‌دانند. در چنین قراردادی، طرف کارفرمایی

وظیفه‌ای جز تامین نقدینگی و پرداخت به موقع ندارد و پیمانکار نیز مکلف است وظایف اجرایی خود را به دقت و مطابق برنامه زمان‌بندی انجام دهد. البته واقعیت حاکم بر بازار صنعت برق کشور تا امروز چنین نبوده و به همین دلیل وضعیت اکنون این صنعت، اتفاق چندان عجیبی نیست. اما آیا این وضعیت می‌تواند ادامه دار باشد؟ شاید اجماع عوامل مؤثر بر صنعت برق در کنار هم در قالب یک وزارتخانه بتواند آینده شفاف تری را برای این صنعت به ارمغان آورد. تا امروز کنار هم بودن آب و برق در قالب وزارت نیرو نتوانسته به قدر کافی مؤثر واقع شود، اما این تنها راهکار نیست بلکه باید سلسله عواملی را در کنار یکدیگر سازمان داد که به برخی از آنها در این مجال کوتاه، اشاره شد. پایدار ماندن شبکه‌های صنعت برق در شرایط فعلی کشور که به نظر می‌رسد حداقل تا دو سال آینده نیز با وضعیت بحرانی مواجه باشد، نیازمند هوشمندی در تصمیم‌گیری و هدفمند کردن نقدینگی است. در پایان یادآوری می‌شود که صنعت برق در ایران بیش از ۱۱۰ سال پیش با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به وجود آمده، اما روند طی شده در بیش از یک قرن، این صنعت را کاملاً به انحصار دولت درآورده است. توسعه این صنعت مستلزم چاره‌اندیشی برای این انحصار فراگیر است.

تقاضای ۸۰ هزار مگاواتی برای نیروگاه‌های تجدیدپذیر/دولت و مجلس موانع توسعه انرژی‌های نو را رفع کنند

معاون وزیر نیرو گفت: در فراخوان وزارت نیرو برای انرژی‌های تجدیدپذیر که اخیراً منتشر شد با تقاضای ۸۰ هزار مگاواتی مواجه شدیم.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، نشست تخصصی نقشه راه توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر، موانع و پشتیبانی‌ها با همکاری دانشکده فناوری‌های نوین دانشگاه علم و صنعت و مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی صبح امروز در دانشگاه علم و صنعت برگزار شد.

در این نشست محمود کمانی، معاون وزیر نیرو با تأکید بر نیاز انرژی تجدیدپذیر به بودجه، بیان کرد: مجلس باید پیگیری کند تا منابع بودجه‌ای تجدید پذیر نقد شود زیرا بسیاری از تبصره‌های موجود در این حوزه رعایت نمی‌شود.

*موانع تجدیدپذیر با همکاری دولت و مجلس برداشته شود

وی ضمن تأکید بر ظرفیت مغفول بودجه انرژی تجدیدپذیر کشور اظهار داشت: بخش قابل توجهی از منابع در نظر گرفته شده برای توسعه تجدیدپذیرها در کشور که قانون مشخص برای آن وجود دارد، احصا نمی‌شود و این مانع بزرگی برای توسعه انرژی‌های نو در کشور به حساب می‌آید که با همکاری دولت و مجلس این مانع باید از سر راه برداشته شود.

معاون وزیر نیرو اضافه کرد: در فراخوان وزارت نیرو برای انرژی‌های تجدیدپذیر که اخیراً منتشر شد، تقاضای ۸۰ هزار مگاواتی روانه بازار شد و باید توجه کرد چرا با وجود چنین تقاضایی معادل کل ظرفیت اسمی نصب شده فعلی کشور، این حوزه در کشور رشد نکرده است.

قطع مصارف خود اقدام کنند. سخنگوی صنعت برق ادامه داد: در بخش روشنایی معابر نیز با بهینه‌سازی روشنایی‌ها، مصرف در این بخش حدود ۳۰۰ مگاوات کاهش یافته است که صرفه‌جویی خوبی از این محل در مصرف سوخت صورت می‌گیرد.

رجبی مشهدی درباره واردات برق نیز گفت: در حال حاضر واردات برق از ترکمنستان را افزایش داده‌ایم که با این کار نیز روزانه حدود ۱،۵ میلیون لیتر در مصرف سوخت صرفه‌جویی می‌شود.

وی یادآور شد: در کنار همه این برنامه‌ریزی‌ها و فعالیت‌های انجام شده، با هماهنگی وزارت نفت، نسبت به تخصیص سوخت به نیروگاه‌هایی با راندمان بالا نیز اقدام مناسبی صورت گرفته است.

سخنگوی صنعت برق با اشاره به اینکه این فعالیت‌ها به منظور گذر از زمستان بدون اعمال خاموشی و محدودیت در تأمین برق انجام می‌شود، به نقش مردم در بهینه‌سازی مصرف برق و انرژی پرداخت و خاطرنشان کرد: شاید مهمترین و بهترین صرفه‌جویی این روزها در بخش گرمایش باشد. تنظیم دمای منزل در این خصوص بسیار تأثیرگذار است. می‌توان دما را روی ۱۸ درجه گذاشت و اگر وسیله برقی استفاده نمی‌کنیم آن را از برق جدا کنیم که مصرفی جزئی اما تأثیرگذار دارد. با انجام چند اقدام ساده می‌توان برای کاهش مصرف انرژی و تأمین برق پایدار برای همه مردم همراه شد.

همکاری وزارتخانه‌های نفت و نیرو برای تأمین برق پایدار در زمستان

به گزارش برنا، "مصطفی رجبی مشهدی" افزود: خوشبختانه هم اکنون وضعیت مخازن سوخت نسبت به سال گذشته بهتر است و حدود ۱۵ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته سوخت بیشتری ذخیره سازی شده است.

وی با اشاره به اینکه اقداماتی هم برای کاهش سوخت مایع در نیروگاه‌ها انجام شده است، خاطرنشان کرد: با برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته، مصرف سوخت مایع از حدود ۲۳۰ میلیون لیتر به ۲۰۵ میلیون لیتر کاهش یافته است.

وی همچنین از تشدید نظارت‌ها برای کاهش مصرف برق ادارات خبر داد و افزود: بر این اساس تمام ادارات باید پس از پایان وقت اداری، تا حد امکان نسبت به کاهش و یا

برنامه دولت برای کاهش مصرف روزانه ۱۰ میلیون لیتر بنزین

مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران از گام‌های توسعه سی‌ان‌جی و برنامه دولت برای کاهش مصرف روزانه ۱۰ میلیون لیتر بنزین خبر داد.

به گزارش روابط عمومی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی، به نقل از شانا، شرکت ملی پخش این هفته (۱۴ آذرماه) قرارداد تولید ۴۵ هزار خودرو پایه گازسوز را با یکی از خودروسازی‌های کشور امضا کرد. از این ۴۵ هزار دستگاه، ۴۰ هزار خودرو تولیدی تاکسی و ۵ هزار خودرو نیز وانت در نظر گرفته شده است که بر اساس قرارداد، وزارت نفت به شرکت خودروساز معادل ۵۰۵ دلار به ازای تولید هر وانت دوگانه‌سوز و ۴۲۵ دلار به ازای تولید هر تاکسی دوگانه‌سوز پرداخت خواهد کرد.

اما این یک گام در مسیر افزایش سهم گاز فشرده طبیعی (سی‌ان‌جی) در سبد سوخت مصرفی کشور است که به گفته مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی آخرین گام هم نخواهد بود. جلیل سالاری در این باره می‌گوید: به میزان ۲۸ میلیون مترمکعب در روز ظرفیت استفاده از سی‌ان‌جی به جای بنزین داریم، اما از این ظرفیت هم به‌طور کامل استفاده نمی‌شود. به‌طوری که روزانه فقط ۲۰ تا ۲۲ میلیون مترمکعب سوخت سی‌ان‌جی در کشور مصرف می‌شود.

مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی عنوان کرد: تبدیل یک میلیون و ۴۶۴ هزار دستگاه خودرو بنزینی به گازسوز در قانون بوده که تاکنون برای ۱۵۰ هزار دستگاه خودرو عمومی انجام شده است. مابقی نیز در برنامه است که انجام شود. با هفت پیمانکار نیز به این منظور قراردادهایی بسته و اعلام شده است که وانت‌بارها برای تغییر کاربری مراجعه کنند، اما با وجود این، استقبال چندانی نشده است.

سالاری درباره علت ناموفق بودن طرح گفت: برای این مسئله به چند دلیل انگیزه‌ای نبود که مهم‌ترین آن بحث قیمت‌هاست. اگر وانت بارها تغییر کاربری

به گفته سالاری، قانون بر توسعه گاز فشرده طبیعی سی‌ان‌جی تا ۲۰ درصد از سبد سوخت تأکید دارد که همین حالا هم تقریباً این سهم محقق شده است. **قیمت، مهم‌ترین مانع توسعه سی‌ان‌جی**

اما بر اساس سند تأمین انرژی بخش حمل‌ونقل کشور تا افق ۱۴۲۰ سهم سوخت سی‌ان‌جی در ناوگان حمل‌ونقل در افق تقریباً بیست ساله از ۱۵.۲۵ درصد در سال ۱۳۹۸ به ۲۲.۷۸ درصد در سال ۱۴۲۰ باید افزایش یابد.

دهند، سهمیه بنزین را باید کم می‌کردیم، اما به خاطر نحوه قیمت‌گذاری بنزین و سی‌ان‌جی تمایلی به تغییر کاربری وجود ندارد.

خودروسازی‌ها و بی‌علاقگی به تولید خودرو پایه گازسوز

اگرچه این هفته قراردادی برای تولید خودروهای پایه گازسوز امضا شد، اما کارشناسان می‌گویند که برای خودروسازان تولید محصولات گازسوز به صرفه نیست و تمایلی به این موضوع دیده نمی‌شود.

سالاری در این باره افزود: خودروسازان تمایل ندارند که این نوع خودروهای پایه گازسوز را تولید کنند و مسائل مرتبط با قیمت یکی از دلایل این بی‌علاقگی تولیدکننده است.

مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی با اشاره به مدیریت اصولی مصرف سوخت در صنعت خودروسازی در پی امضای قرارداد اخیر و نقش حمایتی وزارت نفت، تصریح کرد: لازم است که تلاش خودروسازان در این زمینه مضاعف شود.

درخواست برای اجازه برداشت مستقیم در بودجه

اما جدا از بحث تولید خودرو با پایه گازسوز، مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی به طرح تبدیل خودروهای بنزینی به گازسوز از جمله وانت بارها که فعلاً در فهرست برنامه‌هاست اشاره می‌کند و از برنامه‌های تقویت این بخش می‌گوید.

به گفته سالاری، برای مرحله نخست تبدیل ۶۵۰ هزار دستگاه خودرو عمومی در برنامه است که از محل این اقدام‌ها در مجموع صرفه‌جویی به میزان ۱۸۰ میلیون لیتر بنزین یا به عبارتی ۷۰ تا ۸۰ میلیون دلار ارز شده است.

وی تصریح کرد: در برنامه توسعه و لایحه بودجه ۱۴۰۱ پیشنهاد داده‌ایم که به شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی این اختیار داده شود که

از محل هزینه صرفه‌جویی مستقیم برداشت و برای تسریع این روند تبدیل اقدام کند. اگر موافقت شود توسعه این بخش سریع‌تر خواهد شد، اما سرانجام آنچه را قانون مشخص کند مکلف به اجرای آن هستیم.

به گفته مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی، یک بخش فناوری - تحقیقاتی نیز در این زمینه در حال فعالیت است که فناوری نسل ۴ و ۵ سوخت سی‌ان‌جی در کشور توسعه داده شود. این نسل فناوری پیشرفته‌تری محسوب می‌شود که دقت کنترل نسبت هوا به سوخت در آن بیشتر است. قرار است که ۴۵ هزار خودرو پایه گازسوز که این هفته قرارداد آن امضا شد نیز بر اساس همین فناوری تولید شود.

گفتنی است، کاهش هزینه سوخت برای مصرف‌کننده، کاهش بارانه‌های پنهان انرژی با صرفه‌جویی بنزین، کاهش آلاینده‌های زیست‌محیطی، ایمنی بالاتر، حفظ خودکفایی بنزینی و امکان صادرات بیشتر از مزیت‌های توسعه سی‌ان‌جی در سبد سوخت مصرفی کشور است.

هزینه صرفه‌جویی سی‌ان‌جی چقدر است؟

در صورت کامل شدن طرح تبدیل یک میلیون و ۲۰۶ هزار خودرو عمومی به دوگانه سوز، حدود ۱۰ میلیون مترمکعب در روز به مصرف فعلی سی‌ان‌جی در کشور اضافه می‌شود. با تحقق این امر به میزان تقریبی ۱۰ میلیون لیتر در روز در مصرف بنزین صرفه‌جویی شده که با در نظر گرفتن ارزش فوب ۵۶ سنت برای بنزین، مقدار درآمد ارزی حاصل از صادرات این مقدار از بنزین معادل ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار دلار در روز خواهد بود.

بر همین اساس، سیاست شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی افزایش سهم سی‌ان‌جی در

حداقل درآمدی که کفاف گذران روزانه را بدهد برخوردار باشند. از طرف دیگر افزایش هزینه های دستمزد متناسب با افزایش تورم برای شرکت های تولیدی که خود با مشکلات عدیده ای که در ابتدای این بحث مطرح گردید امکان نداشته و موجب تعطیلی بیشتر کارخانه ها و کارگاه های تولیدی داخل خواهد شد و این امر مشکلات اجتماعی و اقتصادی بیشتری را برای کشور ایجاد خواهد کرد. شناخت نیازهای مادی و معنوی کارکنان یک سازمان می تواند به گذر کشور از بحران فعلی کمک نماید. همکاری و همیاری و درک متقابل کارفرما و کارکنان سازمان، تنها راه برون رفت از معضل مطروحه می باشد. طرح مشکلات و اخذ مشورت از تمامی سطوح پرسنلی از مدیران میانی و سرپرستان تا تکنسین و کارگران یک سازمان می تواند تعاملی ایجاد نماید که تا حد زیادی کسری مالی را جبران کند. کارکنان یک شرکت در صورتی که صداقت و همراهی مجموعه مدیریتی را باور داشته باشند قطعاً در کنار سازمان خواهند ماند و مشکلات مالی و اقتصادی را بهتر تحمل خواهند کرد. همراهی، قدردانی و درک مشکلات کارکنان از سمت مدیریت سازمان موجب همراهی، قدردانی و درک مشکلات سازمان از سمت کارکنان خواهد شد و این نکته ای است که از دید بسیاری از مدیران صنعتی ما دور مانده است.

نیروی انسانی یا همان مهندسان، کارگران و کارمندان شرکتها و کارخانه ها و کارگاه های تولیدی گرچه از نظر ساختارهای تولید بخشی از سرمایه هر شرکت به حساب می آیند و دستمزد پرداختی به آنان جزء هزینه های تمام شده تولید محسوب می شود، اما این محاسبات ریاضی نباید ما را از جنبه انسانی این سرمایه غافل نماید. اخیراً در برخی از شبکه های اجتماعی کلیپی منتشر شد که تعدادی آدمک در حال چرخاندن چرخ می بودند و هرچقدر سکه بیشتر در کنار هر آدمک قرار می گرفت، سرعت چرخش چرخ تندتر می گشت! این کلیپ انتقاد بسیاری از آگاهان آشنا به منابع انسانی را بدنبال داشت زیرا که به کار پرسنل با دید صرفاً مادی پرداخته و تاکید نموده بود. پرسنل یک سازمان ماشین بخار نیستند که هرچقدر سوخت بیشتری به آنان تزریق شود سرعت کار آن بالاتر رود! انتشار این کلیپ در شبکه های اجتماعی اگر به عمد و در جهت تخریب افکار کارفرمایان و کارکنان سازمان های کشور نباشد، موجب کاهش ارزش کار و کارگر خواهد بود. اما دلیلی که موجب سرعت انتشار این کلیپ گردیده، قطعاً مشکلات معیشتی است که اکثر کارمندان و کارگران کشور با آن دست به گریبان هستند. این قشر با دریافت حقوق ثابت ماهانه (که گاهی با تاخیر یکی دو ماهه نیز روبروست) دیگر توانی برای مقابله با گرانی های روز افزون را ندارند و انتظار دارند که در قبال کارکرد خود، از

تحریم، بحران اقتصادی، گرانی، مشکلات انتقال ارز، مطالبات پرداخت نشده، فساد اداری، تغییرات روزانه قوانین و دستورالعمل ها، مشکلات گمرکی، هزینه های بالای تسهیلات بانکی، مالیات، بیمه تامین اجتماعی، کسری نقدینگی و ... مشکلات بسیار دیگر هستند که کشور ما با چالش روبرو است. دولت سیزدهم کشور را با تمام موارد فوق تحویل گرفته است و قول داده که با برنامه ریزی تمام آنها را از سر راه تولید و صنعت بردارد که می دانیم نه کار ساده ای است و نه در مدت زمان کوتاهی قابل انجام است. اما فرض کنیم که مشکل تحریم برطرف گردید، فروش نفت از سر گرفته شد، مشکلات بین المللی بانکی و انتقال پول برطرف گردید، دلارها مانند دولت نهم و دهم - میلیارد میلیارد به سمت کشور سرازیر گردید، واردات کالاهای اساسی، مشکلات معیشتی و اقتصادی جامعه را بر طرف کرد، دولت سیزدهم به همراهی دو قوه دیگر فساد اداری را ریشه کن ساخت و قوانین و دستورالعمل های گمرکی، بانکی، بیمه ای و ... به روال صحیح و مرسوم در کشورهای توسعه یافته اصلاح گردید؛ آیا مشکلات تولید و صنعت تنها موارد فوق است؟ یکی از اساسی ترین مشکلاتی که جامعه ما بصورت اعم و جامعه صنعتی بصورت اخص با آن دست به گریبان است چالش نیروی انسانی است که نه به تحریم ارتباطی دارد و نه دستورالعمل های گمرکی و بانکی!

رضاراجی کرمانی؛ رئیس هیات مدیره و مدیرعامل شرکت پیرامون سیستم قشم:

چالش نیروی انسانی در شرایط بحران اقتصادی صنعت امروز

تحریم، بحران اقتصادی، گرانی، مشکلات انتقال ارز، مطالبات پرداخت نشده، فساد اداری، تغییرات روزانه قوانین و دستورالعمل ها، مشکلات گمرکی، هزینه های بالای تسهیلات بانکی، مالیات، بیمه تامین اجتماعی، کسری نقدینگی و ... مشکلات بسیار دیگر هستند که تولید و صنعت را در کشور ما با چالش روبرو کرده است.

حوزه‌های اقتصادی را دچار اختلال کرده، مساله‌ای جدی است و باید توجه داشت که عدم وجود نگاه مثبت به حوزه‌های جدید مساوی است با به قتلگاه فرستادن زیست‌بوم نوآوری و ایجاد ریسک برای آینده کشور!

اعضای کمیسیون اقتصاد نوآوری و تحول دیجیتال اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران اعلام می‌کند: تبدیل شدن اینماد از یک نشان اختیاری به یک مجوز اجباری در واقع به مثابه پنجره واحد مجوزهای فضای مجازی شده و کاملاً برخلاف رویکرد مجلس شورای اسلامی در طرح تسهیل صدور مجوز کسب‌وکار بوده و عامل جدی افزایش مهاجرت نخبگان و کارآفرینان در سال‌های آتی خواهد بود.

امروز بزرگترین تهدید کشور، مهاجرت نخبگان و کارآفرینان و عدم توسعه اقتصادی و فناورانه کشور است. راهکار کنترل ریسک در محیط کسب‌وکار، انسداد در شروع فعالیت یا جلوگیری از افزایش تعداد کسب‌وکارها نیست، بلکه تنظیم‌گری به موقع توسط نهادهای مسئول با رویکرد توسعه است و در شرایط تحریمی به هیچ وجه نباید دچار تحریم‌های داخلی شد.

ایجاد یک سامانه مجوزمحور جدید و تغییر ماهیت اینماد از یک نشان اعتباربخش اختیاری به یک نماد اجباری یا در واقع یک رگولاتور کسب‌وکارهای فضای مجازی، تبعات جدی در فرآیند توسعه نوآوری و گسترش کسب‌وکارهای خرد داشته و کمیسیون اقتصاد نوآوری و تحول دیجیتال اتاق بازرگانی تهران توصیه اکید به بازگشت نماد اعتماد الکترونیک به وظیفه اصلی خود یعنی احراز هویت و ثبت نظر کاربران به صورت اختیاری را دارد.

اعضای این کمیسیون که پیش از این نیز از روش‌های مختلف و از تریبون‌های متفاوت، مخالفت و انتقادات خود نسبت به این طرح را ابراز کرده بودند، در بیانیه‌ای بر ناکارآمدی نظام مجوزمحور تاکید کرده و توسعه آن را، به قتلگاه بردن زیست‌بوم فناوری عنوان کردند.

اعضای این کمیسیون در بیانیه‌ای که متن کامل آن را در زیر می‌خوانید اشاره داشتند که اجباری کردن اینماد، خلاف مصوبات مجلس برای تسهیل فضای کسب‌وکار است و باعث تشدید موج مهاجرت نخبگان در سال‌های آتی خواهد شد. اجباری شدن اینماد در حالی رخ داد که نماد اعتماد الکترونیک یک گزینه اختیاری است و این فعالان بازار اعم از ارائه‌دهنده خدمت یا مشتری است که باید در مورد اهمیت آن تصمیم بگیرد. متن کامل این بیانیه را در زیر بخوانید:

بیانیه کمیسیون اقتصاد نوآوری و تحول دیجیتال اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران در خصوص «تبدیل شدن اینماد از یک نشان اختیاری به یک مجوز اجباری»

اولویت امروز ایران، تسهیل در فضای کسب‌وکار و توسعه نوآوری است

برخلاف رشد منفی اقتصاد سنتی کشور، اقتصاد دیجیتال ایران با رشد ۴ تا ۶ درصدی طی ۸ سال گذشته، پیشران توسعه کشور و امید بخش برای سایر صنایع بوده لذا باید با هوشمندی ضمن حفظ این دستاورد، آن را به سایر حوزه‌های اقتصادی تسری داد تا بتوان آینده کشور را با استفاده از مشارکت نخبگان و کارآفرینان، ایجاد زیرساخت‌های فناورانه، توسعه نوآوری و رشد آن تضمین کرد. در شرایط موجود، جلوگیری از توسعه نظام ناکارآمد مجوزمحور که عملاً طی سال‌های گذشته بسیاری از

کمیسیون اقتصاد نوآوری و تحول دیجیتال اتاق بازرگانی تهران بیانیه صادر کرد

اولویت امروز کشور، تسهیل در فضای کسب‌وکار و توسعه نوآوری است

کمیسیون اقتصاد نوآوری و تحول دیجیتال اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران تهران در بیانیه‌ای نسبت به اجباری شدن اینماد برای کسب‌وکارهای نوین و فناوری محور، از تبدیل شدن یک نشان اختیاری برای جلب اعتماد مصرف‌کننده به مانعی بزرگ در فضای کسب‌وکار انتقاد کرد و آن را عامل افزایش مهاجرت نخبگان در سال‌های آینده پیش‌بینی کرد.

کمک به استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان برای توسعه کسب‌وکارشان از طرق مختلف از جمله ورود به بازار سهام بوده است، در نقد اجباری شدن «اینماد» بیانیه صادر کرد.

کمیسیون اقتصاد نوآوری و تحویل دیجیتال اتاق بازرگانی تهران، که در سال‌های اخیر روی رفع موانع موجود در محیط کسب‌وکارهای حوزه فناوری تمرکز داشته و در پی تسهیل این فضا و

است. در عین حال لزوم بازپس گیری منابع صندوق به ارز، آسیب پذیری تولیدکنندگان و سرمایه گذاران به نوسانات ارزی را افزایش می دهد زیرا بازپرداخت وام های دریافتی باید به ارز صورت گیرد و هرگونه افزایش نرخ آن می تواند ارزش اقساط را به چندین برابر افزایش دهد.

شوگ ارزی سال ۱۳۹۶ و استمرار آن در چندین نوبت این مشکل را برای گیرندگان تسهیلات ارزی صندوق توسعه ملی ایجاد کرده است و ناتوانی این فعالان از بازپرداخت وام های ارزی دریافتی به بحرانی برای آنها، صندوق توسعه ملی و سیستم بانکی تبدیل شده است. ضمن آنکه سرمایه گذاران جدید را با بیم بروز مشکل مشابهی در آینده روبه رو ساخته و بر سرمایه گذاری خصوصاً در فعالیتهای زیرساختی با نیاز بالا به منابع مالی اثر منفی گذاشته است.

به منظور بررسی دقیق جوانب موضوع، مطالعه ای به پیشنهاد کمیسیون بازار پول و سرمایه در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران توسط مرکز پژوهش های اتاق در دستور کار قرار گرفت. مطالعه حاضر بر اساس دریافت اطلاعات از صندوق توسعه، توزیع پرسشنامه و برگزاری پنل خبرگان تهیه شده است که از ۱۸۰ پرسشنامه ارسالی برای بدهکاران ارزی عضو اتاق ها، ۸۴ بنگاه تولیدی و خدماتی به پرسشنامه پاسخ داده اند.

بر اساس نتایج این مطالعه، عمده طرح های موجود در نمونه آماری مورد بررسی (۹۵ درصد) به بخش تولیدی و زیر بخش های صنعت و انرژی اختصاص دارند. در بخش انرژی شرکت های تأمین برق، گاز، بخار و تهویه هوا و در بخش صنعت زیر بخش های سایر فرآورده های معدنی غیرفلزی، مواد شیمیایی و فرآورده های شیمیایی، منسوجات، فلزات پایه و

مرکز پژوهش های اتاق ایران در گزارشی بررسی کرد

چرا دریافت تسهیلات ارزی از صندوق توسعه به بن بست می خورد؟

بررسی های مرکز پژوهش های اتاق ایران نشان می دهد مسائلی نظیر قیمت گذاری دستوری مزید بر علت شده تا دریافت کنندگان تسهیلات ارزی از صندوق توسعه ملی قادر به تسویه دیون خود نباشند.

مرکز پژوهش های اتاق ایران در گزارشی، تأثیر جهش های مکرر نرخ ارز بر وضعیت پروژه های سرمایه گذاری تأمین مالی شده از طریق تسهیلات ارزی صندوق توسعه ملی را بررسی کرده که نشان می دهد مسائلی نظیر قیمت گذاری دستوری مزید بر علت شده تا دریافت کنندگان تسهیلات ارزی از صندوق توسعه ملی قادر به تسویه دیون خود نباشند.

استفاده از تسهیلات ارزی صندوق ذخیره ارزی در گذشته و صندوق توسعه ملی در سال های اخیر از جمله راه های تأمین مالی پروژه های تولیدی و خدماتی کشور و مسیری برای تبدیل منابع حاصل از صادرات نفت و گاز به سرمایه های زاینده بوده

مصوبات جلسه مورخ ۲۱ فرودین ماه سال جاری ستاد ملی مدیریت بیماری کرونا در خصوص تمدید مواعد مقرر در «قانون تسهیل تسویه بدهی بدهکاران شبکه بانکی کشور»، بدین وسیله مفاد بند (۲) مصوبات نود و پنجمین جلسه مورخ ۶ آذرماه ۱۴۰۰ ستاد ملی مدیریت بیماری کرونا در این رابطه را عیناً به شرح زیر به اعلام می شود: «در راستای تحقق شعار سال ۱۴۰۰ با عنوان سال «تولید پشتیبانی ها و مانع زدایی ها» و به دلیل استمرار شرایط ناشی از کرونا و اثرات تعطیلی های وضع شده برای مشاغل و کسب و کارها و این که برخی از مشمولان نتوانستند با تسویه نقدی، بدهی خود را تا پایان شهریور ماه سال ۱۴۰۰ از مزایای تسهیل تسویه بدهی بدهکاران شبکه بانکی استفاده کنند، لذا مهلت زمانی مندرج در مصوبه جلسه ۶۴ ستاد ملی کرونا مورخ ۱۴۰۰/۱۲/۲۱ در زمینه قانون تسهیل تسویه بدهی بدهکاران شبکه بانکی کشور، برای مشمولان برای آخرین بار از اول مهر ماه به مدت شش ماه تمدید می شود.»

علاوه بر این، در بند (۳) از مصوبات جلسه مذکور نیز مقرر شده است:

«تمدید اعطای تسهیلات کرونا تا پایان سال ۱۴۰۰ و همچنین امهال بازپرداخت اقساط تسهیلات بانکی اعطایی تا پایان سال ۱۴۰۰ به کسب و کارهای فرهنگی، هنری و رسانه ای آسیب دیده از بحران کرونا (اعم از تسهیلات کرونایی سامانه کارا، صندوق کارآفرینی امید و ...)

بر این اساس و با توجه به مراتب پیش گفته، بانک ها و موسسات اعتباری موظفند به قید تسریع و با لحاظ مفاد بخشنامه شماره ۹۶/۱۴۹۱۵۳ مورخ ۱۳۹۶/۵/۱۶ به تمامی واحدهای ذیربط ابلاغ و بر حسن اجرای آن نظارت دقیق به عمل آورند.

مهلت تسویه بدهکاران بانکی برای آخرین بار تمدید شد

بانک مرکزی در بخشنامه ای به شبکه بانکی مهلت های مقرر در قانون تسهیل تسویه بدهی بدهکاران، برای مشمولان را برای آخرین بار از اول مهر ماه به مدت شش ماه تمدید کرد.

به گزارش ایسنا، بانک مرکزی اعلام کرد: پیرو بخشنامه ۲۸ فروردین سال ۱۴۰۰، موضوع ابلاغ

مهر گزارش می‌دهد؛

دست باز دولت برای بهینه‌سازی مصرف انرژی با ظرفیت‌های قانونی موجود

به نظر می‌رسد استفاده از ظرفیت ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید که سال‌ها قبل ابلاغ شده است، از اصلی‌ترین راهکارهای غیر قیمتی دولت برای بهینه‌سازی مصرف انرژی باشد.

مهر گزارش می‌دهد؛

دست باز دولت برای بهینه‌سازی مصرف انرژی با ظرفیت‌های قانونی موجود

به گزارش خبرنگار مهر، با توجه به لزوم بهینه‌سازی مصرف سوخت در کشور، اهمیت اجرای قوانین باتکلیفی که در سال‌های گذشته به تصویب رسیدند بیش از پیش احساس شده است. از مهم‌ترین این قوانین می‌توان به ماده ۱۲ رفع موانع تولید رقابت‌پذیر اشاره کرد که به اتفاق، مسئولین، کارشناسان و فعالان بخش خصوصی قانون مذکور را قانون مترقی و پیشرفته‌ای در این زمینه می‌دانند. در هفته‌های گذشته هم استفاده از ظرفیت این قانون از کلیه‌واژه‌های ثابت مسئولین بود. در همین زمینه محمود کمانی، رئیس سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی ایران (ساتبا) با اشاره به توقف خرید تضمینی تجدیدپذیرها گفت: در مدل جدید که فراخوان آن ارائه شده است طبق

ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید، سرمایه‌گذار پس از احداث نیروگاه ظرف ۶ سال رقم سرمایه‌گذاری شده و سود خود را دریافت خواهد کرد. وی با بیان اینکه اجرای کامل این طرح مستلزم دریافت مصوبه‌ای در شورای اقتصادی دولت و هماهنگی با وزارت نفت است، افزود: در این شیوه طی ۳ الی ۴ سال بازگشت سرمایه رخ می‌دهد و از طرفی هم نیروگاه متعهد می‌شود که ۶ الی ۷ سال برق تولیدی را عرضه کند و پس از آن می‌تواند تا ۲۰ سال برق خود را از طریق ساز و کار بورس انرژی به شبکه بفروشد. مسعود خانی، مجری طرح بهینه‌سازی مصرف برق شرکت توانیر نیز گفت: طرح «جایگزینی یک میلیون کولرگازی فرسوده با کولرهای گازی راندمان بالا» براساس مجوز شورای اقتصاد و در راستای استفاده از ظرفیت‌های ماده «۱۲» قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور انجام می‌شود. همچنین آرش نجفی، رئیس کمیسیون انرژی اتاق ایران نیز ماه گذشته گفت: در سال ۹۴ ما قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقا نظام مالی کشور را تصویب کردیم که یکی از مترقی‌ترین قوانین کشور است و ماده ۱۲ آن به بحث بهینه‌سازی انرژی اشاره دارد. متأسفانه در شرکت بهینه‌سازی سوخت و وزارت نفت آن زمان آیین‌نامه این قانون به نحوی تدوین شد که کارآمدی قانون از بین رفت. وی با بیان اینکه برای استفاده از ظرفیت این قانون اوراقی به نام اوراق سلف موازی صرفه‌جویی انرژی به صورت ارزی منتشر می‌شود گفت: تاکنون نزدیک به ۲۰ پروژه به این منظور پیشنهاد شده است. تعویض ۲۰ هزار بخاری، اتوبوس‌های با مصرف انرژی پایین و همچنین طرح‌های متنوع

دیگری برای این منظور طراحی شده است. با توجه به اینکه گویی مسئولین فعلی وزارت نفت و نیرو بر استفاده از ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید مصمم هستند لازم است ظرفیت‌های این قانون تشریح شود.

در این قانون که سال ۹۳ تصویب و ابلاغ شده است، گفته شده است که وزارت نفت و نیرو می‌توانند تا سقف صد میلیارد دلار در طرح‌های متعددی از جمله افزایش تولید و توسعه میادین نفتی با اولویت میادین مشترک، افزایش ظرفیت پالایشی و پتروشیمیایی کشور، طرح‌های بهینه‌سازی مصرف انرژی در بخش‌های مختلف از جمله صنعت با اولویت صنایع انرژی‌بر و حمل و نقل عمومی و ریلی درون و برون‌شهری و ساختمان، توسعه استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، گسترش استفاده از گاز طبیعی فشرده (CNG) یا مایع یا گاز مایع‌شده با اولویت شهرهای بزرگ و مسیر راه‌های اصلی بین شهری، احداث نیروگاه با بازدهی (راندمان) بالا، افزایش تولید و بازدهی حرارتی نیروگاه‌ها، طرح‌های احداث سد، بندر، آب و فاضلاب، طرح‌های جلوگیری از شوری و کاهش کیفیت آب، شیرین کردن آب شور و تولید آب شیرین با استفاده از روش‌های بیع‌متقابل، ساخت، بهره‌برداری و تحویل (BOT) اقدام کنند و در عوض عایدی آن را از طریق کالا یا خدمت تولید شده یا صرفه‌جویی‌شده به دست بیاورند.

البته فرصت‌های سرمایه‌گذاری تشریح شده در متن قانون گسترده‌تر از موارد فوق است و در پنج بند جداگانه تشریح شده است. همچنین در این قانون تأکید شده بود که با رعایت قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهارم (۴۴) قانون اساسی با سرمایه‌گذار بخش غیردولتی مشارکت

مزیت‌های انعطاف‌پذیری

مدل جریان تیمی به سوی کار جدید نیست. شرکت‌هایی مثل پراکتراوند گمبل در دو دهه گذشته، از این رویکرد در شرکت و خدمات کسب و کار خود استفاده کرده‌اند تا از جریان مناسب دانش به سوی پروژه‌ها اطمینان یابند. به هر حال، تا همین اواخر، این مفهوم به طور برجسته‌ای در حوزه وظایف شرکتی مثل منابع انسانی و مالی باقی مانده است.

امروز، سازمان‌ها فراتر از وظایف شرکتی خود را در نظر می‌گیرند تا مدل‌های عملیاتی استعدادها را خود را در سطح گسترده‌تری تغییر شکل دهند. این تغییر به سمت مجموعه مهارت‌ها، در دسته‌بندی‌های شغلی مثل مدیریت پروژه، اقتصاد، تجزیه و تحلیل داده و مهندسی قرار می‌گیرد. تحقیقات مک‌کینزی از این رویکرد حمایت می‌کند: شرکت‌هایی که به سرعت استعدادها را صرف فرصت‌ها می‌کنند، دو برابر عملکرد قوی‌تری دارند و همچنین از نظر مالی هم نتایج بهتری ارائه می‌کنند. با این مدل، کارکنانی که به صورت تمام وقت مسوول یک مأموریت یا مشتری هستند، حالا می‌توانند بخشی از این مجموعه انعطاف‌پذیر باشند که برای فعالیت‌هایی به کار می‌رود که بیشترین نیاز را به مهارت‌های آنها دارند.

این یکی از نتایج مهم سازماندهی استعدادها با استفاده از مجموعه مهارت‌ها است: طراحی یک مدل عملیاتی بر اساس مجموعه مهارت‌ها باعث می‌شود بفهمیم در کجاها شکاف وجود دارد و چگونه و کجا باید دانش و مهارت‌ها را متمرکز کنیم. وقتی استعدادها با تخصص حرفه‌ای سازماندهی می‌شوند، به طور طبیعی نیاز برای یک نقش جدید ایجاد می‌شود - کسی که بتواند این مجموعه را هدایت

دارند و ترکیبی از مهارت‌های مورد نیاز برای انجام این وظایف را دارند، هماهنگ می‌کند. مدل «جریان تیمی به سوی کار» یک واکنش سازمانی موثر به هر سه چالش مربوط به استعدادهاست که در بالا ذکر شد. شرکت‌ها با به کارگیری استعدادهای کمیاب در کارهایی که بیشترین اولویت را دارند، می‌توانند از انباشت یکسری مهارت‌های ارزشمند در چند بخش سازمان، جلوگیری کنند. سازمان‌ها با ایجاد مکانیزم‌هایی برای اینکه استعدادها را بر اساس اولویت‌های در حال رشد بازتخصیص دهند، به خوبی می‌توانند به تحولات بیرونی مثل تغییر در تقاضای مشتری یا کسب و کار واکنش نشان دهند. با تشکیل تیم‌های منعطف، می‌توان نقش‌ها را متناسب‌سازی کرد تا بیشترین سازگاری را با مهارت‌های موردنیاز داشته باشند و افراد نقش‌های متفاوتی را در تیم‌های مختلف بر عهده بگیرند.

تغییر مدل عملیاتی به این شیوه، یک وظیفه یک‌شبه نیست و نیازمند تغییرات جدی در فرآیندها و ذهنیت‌هاست. به هر حال، این یک روش مهم برای افزایش سرعت و پاسخگویی سازمانی، رهبری افراد، و توسعه استعدادهاست. تحقیقات مک‌کینزی در دوران پاندمی نشان می‌دهد که سازمان‌های مشتاق، با تغییر محور تیم‌ها به سوی حل مشکلاتی که جدید ظاهر می‌شوند، نسبت به هم‌تایانی که چابکی کمتری دارند، عملکرد بسیار بهتری دارند. در این مطلب ابتدا مزیت‌های تخصیص دینامیک‌تر استعدادها را مورد تاکید قرار می‌دهیم و سپس چهار سوالی را که سازمان‌ها با شروع مسیر منبع‌یابی منعطف استعدادها می‌توانند بپرسند، مطرح می‌کنیم و فاکتورهایی را که سازمان‌ها با حرکت به سوی این مدل استعداد جدید باید مدنظر قرار دهند، مورد بحث قرار می‌دهیم.

مدل‌های عملیاتی انعطاف‌پذیر، مهارت‌های کمیاب را با کارهای اولویت‌دار سازگار می‌کنند

شکل آینده کار با به کارگیری دینامیک استعدادها

مترجم: مریم رضایی

دست و پنجه نرم کردن با پاندمی کووید-۱۹ باعث شد شرکت‌ها بدانند که مدیریت استعدادها بیش از هر زمان فوری و اجباری شده است. با توجه به اختلالاتی که در خیلی از مدل‌های کسب و کار ایجاد شد، سازمان‌ها در تلاشند که بدانند چگونه عملکرد تیم‌های ترکیبی / دورکار را بهتر کنند، چه مهارت‌های جدیدی نیاز دارند، و نیروی کار آینده در مقیاس گسترده‌تر چه شکلی است. سپس چالش همیشگی چگونگی به کارگیری استعدادها در بهترین فرصت‌های موجود در یک سازمان مطرح است. همچنین پاندمی فشار بر سازمان‌ها را برای اینکه به سه رویداد بلندمدت مرتبط با استعدادها که حداقل طی سه دهه ایجاد شده واکنش نشان دهند، افزایش داده است: مهارت‌هایی که تقاضای فوری برای آنها وجود دارد کمیابند و دیجیتال‌سازی و اتوماسیون این شرایط را بدتر می‌کند؛ واکنش فوری به شرایط متغیر و مبهم ضروری است؛ و انعطاف‌پذیری بیشترین حکمرانی را خواهد داشت. تغییر مهارت‌ها مهم‌ترین بخش واکنش نشان دادن به هر سه این چالش‌هاست؛ به‌ویژه وقتی کمبود مهارت‌ها همچنان ادامه داشته باشد. اما سازمان‌ها باید در بهره‌برداری از قابلیت‌ها و مهارت‌های موجود کارکنان بهتر عمل کنند.

شکل آینده کار با به کارگیری دینامیک استعدادها برای ایجاد این تغییر محوری، سازمان‌هایی که نگاه رو به جلو دارند، مدل‌های عملیاتی «جریان تیمی به سوی کار (flow-to-work)»، مدلی که در آن تیمی از افراد در یک محیط چابک سازمانی، به سوی کارها روی می‌آورند را انتخاب می‌کنند که مجموعه‌ای از منابع را ایجاد می‌کنند که می‌توانند انعطاف‌پذیر باشند و به محض مطرح شدن تقاضا، واکنش نشان دهند. این مجموعه‌ها به جای اینکه بر اساس مشابهت کارکردهای کسب و کار باشند، بر اساس مشابهت مهارت‌ها شکل می‌گیرند و باعث می‌شوند دسترسی به مهارت‌های درست برای سازمان‌ها هنگام نیازشان، آسان‌تر شود. کسی که هدایت و مدیریت این مجموعه‌ها را بر عهده می‌گیرد، کارکنان را با وظایف یا پروژه‌ها بر اساس حوزه‌های کاری که بالاترین اولویت را برای سازمان

